

GETTY IMAGES

Japans opmars naar militarisme

Een blik op de geschiedenis van deze trend in het nieuws - en de toekomst ervan.

- Jeremiah Jacques
- [20-11-2020](#)

De Japanse verschuiving van pacifisme naar een volwaardige militaire macht is al sinds lange tijd een bron van aandacht van zowel de *Trompet* als onze voorloper, de *Echte Waarheid*.

We hebben deze verschuiving nauwlettend gevolgd en erover bericht omdat Bijbelse profetie zegt dat er binnenkort een derde wereldoorlog zal uitbreken en dat Japan in die oorlog een rol zal spelen.

Wij geloven dat de Japanse deelname aan deze toekomstige oorlog ertoe zal bijdragen dat dit conflict het meest gewelddadige en vernietigende zal zijn dat de mensheid ooit zal ondergaan. Om te begrijpen waarom wij dit standpunt innemen, moet u eerst bekijken waarom Japan überhaupt een pacifistische natie werd. En dan moeten we kijken naar Bijbelprofetie.

Een tragische geschiedenis

In de jaren twintig stagneerde de Japanse economie. Om de mensen te inspireren, stofften de leiders enkele oude Japanse mythen af. Ze vertelden de mensen dat Japan een natie van goden was, raciaal superieur aan alle anderen. Ze zeiden dat de keizerlijke familie het nageslacht was van de zonnegodin Amaterasu. Shinto werd de nationale religie, met als leer dat keizer Hirohito de "zoon des hemels" was - een god voorbestemd om de hele wereld te regeren. Deze ideeën werden de mantra's van schoolcurricula en werden in het Japanse openbare leven verkondigd.

Keizer Hirohito na zijn troonsbestijging in 1928.

Het *Tanaka Memorial* bepaalde in wezen het buitenlands beleid van Japan van 1927 tot het einde van de Tweede Wereldoorlog. Een deel van dit document zegt: "De naties van de wereld zullen naar onze keizer opzien als de grote heerser van alle naties." Hoewel de authenticiteit van het document ter discussie staat, laat de geschiedenis zien dat Japan deze strategie volgde - althans in grote lijnen. Het bevatte gedetailleerde militaire plannen voor Japan om de hele wereld te veroveren, te beginnen met China: "Met China's volledige middelen tot onze beschikking zullen we India, Centraal-Azië en Europa veroveren. ... Een zegevierend Japan zal alle blanke rassen van de wereld onder de heerschappij van de zoon van de hemel plaatsen. ... Als we erin slagen China te veroveren, zullen de rest van de Aziatische landen en de landen aan de Zuidzee ons vrez en zich aan ons overgeven."

De Japanners wilden dat hun verovering van China in Azië angst zou zaaien, en dus was het meedogenloos zonder weerga.

In het bloedbad van Nanjing bijvoorbeeld, vermoordden Japanse troepen meer dan 200.000 Chinese burgers. Moeders met baby's, zwangere vrouwen, kinderen en oude mannen werden gemarteld, met bajonetten doorstoken, onthoofd, verbrand en levend begraven. Veel vrouwen en meisjes werden verkracht, verminkt en vermoord. Anderen werden in de buurt gehouden als "troostvrouwen" - seks-slavinnen die gedwongen werden Japanse soldaten te dienen.

Dit waren geen op hol geslagen soldaten die bevelen negeerden. De misdaden waren goed bekend bij de hoogste officieren van het leger. Ze werden gepleegd met koninklijke goedkeuring - met als doel angst in te boezemen in de landen die ze als volgende wilden veroveren.

Nanjing was geen geïsoleerd geval van wreedheid. Japanse troepen waren eveneens wreed in andere Chinese steden, maar ook in Korea, de Filipijnen, Singapore en andere landen. Een verdere terugblik in de geschiedenis leert dat de Tweede Wereldoorlog geen abnormaal agressief tijdperk was voor de Japanners. Er waren ook de invasies van Korea in de jaren 1590, de slag om Ganghwa, de eerste Chinees-Japanse oorlog, de invasie van Taiwan, de Russisch-Japanse oorlog, en de lijst gaat maar door.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog werd de meedogenloosheid en vasthoudendheid van de Japanners grotendeels gedreven door hun overtuiging dat Hirohito een god was die voorbestemd was om de wereld te regeren. Dit was een giftig geloof. Het maakte dat veel Japanse soldaten en zelfs burgers praktisch niet in staat waren om zich over te geven - zelfs in onoverwinnelijke situaties.

Een soldaat van het keizerlijke leger bereidt zich voor om een Chinese man in Nanjing teonthoofden. Bij het bloedbad in Nanjing, dat zes maanden duurde, kwamen meer dan 300.000 mensen om het leven. (ROBYN BECK/AFP/Getty Images)

Tegen het einde van de Tweede Wereldoorlog was Japan al 14 jaar aan het vechten geweest. Bijna 3 miljoen Japanners waren dood, met nog veel meer gewonden of ernstig zieken. Het grootste deel van de bevolking leed honger en het land lag in puin. Maar zelfs dan gaven soldaten en burgers zich doorgaans niet over. Het vergde niets minder dan twee atoombommen om het perverse militaire fanatisme van Japan een halt toe te roepen.

De Japanners “zweren oorlog voor altijd af”

Het was toen, in de onmiddellijke nasleep van die tragische geschiedenis, dat de Verenigde Staten Japan bezetten en een grondwet opstelden. Geallieerde functionarissen, onder leiding van generaal Douglas MacArthur, wilden ervoor zorgen dat het militaire fanatisme in Japan niet weer de kop zou opsteken. Daarom namen ze artikel 9 op in de nieuwe grondwet. Deze clausule verbood oorlog als een middel voor Japan om internationale geschillen te beslechten.

Artikel 9 stelt: “Het Japanse volk doet voor altijd afstand van oorlog als een soeverein recht van de natie en van de dreiging met of het gebruik van geweld als middel om internationale geschillen te beslechten. ... Land-, zee- en luchtmacht, evenals ander oorlogspotentieel, zullen nooit worden in stand gehouden.”

“We zijn vastberaden,” zei MacArthur, “om ervoor te zorgen dat het Japanse volk wordt bevrijd van deze toestand van slavernij.”

Het Verdrag van wederzijdse samenwerking en veiligheid tussen de Verenigde Staten en Japan wordt op 19 januari 1960 in Washington ondertekend.

Als onderdeel van de bevrijding verbood het team van MacArthur de aanbidding van de keizer en ontbond Shinto als staatsreligie. Ze brachten keizer Hirohito ertoe zijn beroemde “Verklaring van de menselijkheid” af te geven, een radiotoespraak aan Japan waarin hij afstand deed van de nationalistische interpretatie van het Shinto, het idee afwees dat hij een god was, en zei dat de Japanners geen superieur ras zijn.

Kort nadat artikel 9 was geschreven, ondertekenden de VS en Japan het Verdrag van wederzijdse samenwerking en veiligheid. Dit codificeerde Japans afhankelijkheid van de VS voor zijn verdediging. Het stipuleerde dat Amerika Japan zou verdedigen door Amerikaanse troepen te stationeren in de buurt van mogelijke conflictgebieden in de regio.

Rustige terugkeer naar het militarisme

De grondwet die de Amerikaanse leiders schreven, heeft, zonder zelfs maar een komma te veranderen, de Japanse politiek in de afgelopen decennia geregeerd.

Maar gedurende de 70 jaar die zijn verstreken sinds het einde van de Tweede Wereldoorlog, heeft Japan een aantal belangrijke stappen gezet weg van het pacifisme.

De eerste hiervan kwam al in 1950, toen Japan een nationale politiereserve oprichtte. Met de steun van Washington breidde Japan deze in 1954 uit tot de *Japan Self-Defense Force* (SDF). Deze “zelfverdedigingsmacht” werd in feite een volledig geïntegreerde, ultramoderne verzameling land-, zee- en luchtcomponenten die kon wedijveren met die van iedere andere wereldmacht. In 1992 keurde Japan de wet op de vredeshandhaving van de Verenigde Naties goed, waardoor de SDF kon deelnemen aan bepaalde niet-militaire aspecten van VN-missies. Dat betekende dat Japanse soldaten, voor het eerst sinds de Tweede Wereldoorlog, buiten de Japanse grenzen mochten worden gestationeerd. Toen kwamen de terroristische aanslagen van 11 september 2001, en dit leidde tot wat de *New York Times* “de belangrijkste transformatie in het Japanse leger sinds de Tweede Wereldoorlog” noemde (23 juli 2007).

De mars van Japan naar open militarisering versnelde van 2004 tot 2010. In die jaren stuurde Tokio strategische troepen naar Irak, Indonesië, Nepal, Israël, Djibouti, Somalië en Haïti. En in ditzelfde tijdsbestek heeft Japan nog verdere stappen ondernomen weg van de pure zelfverdediging.

Op 11 maart 2011 werd Tohoku getroffen door een aardbeving met een kracht van 9.0, wat een tsunami veroorzaakte en een ernstige nucleaire crisis veroorzaakte. De SDF kwam in actie en voerde reddingsoperaties uit met meer dan 100.000 soldaten - een totaal ongekend aantal in het naoorlogse tijdperk. "Het is niet overdreven om te stellen dat de aardbeving de aanzet heeft gegeven tot de belangrijkste Japanse militaire operaties sinds het einde van de Tweede Wereldoorlog", schreef *World Politics Review* destijds.

De reddingspogingen hadden de perceptie van het Japanse publiek over de nationale strijdkrachten drastisch verbeterd, en de SDF genoot de grootste publieke steun in decennia.

Japanse soldaten lopen door de verwoesting die is veroorzaakt door de aardbeving en tsunami in maart 2011. (Crédito: PAULA BRONSTEIN/Getty Images)

Op 1 juli 2014 besloot Tokio om een wezenlijke sectie van zijn pacifistische grondwet te "herinterpreteren": het verbod op collectieve zelfverdediging. Gedurende de voorgaande 70 jaar had het deze sectie opgevat als een beperking om alleen op te treden ter zelfverdediging, en nooit ter verdediging van zijn bondgenoten, en nooit in een conflict buiten Japans grondgebied. Onder de Japanse premier Shinzō Abe werd de nieuwe interpretatie in september 2015 officieel gemaakt. Het betekende dat Japan zijn grote, hypermoderne leger kon inzetten op manieren die een paar jaar eerder ondenkbaar waren geweest: als een Amerikaans schip onder vuur ligt, kan Japan ter hulp komen; als een Noord-Koreaanse raket op een Australisch schip is gericht, kan Japan hem neerschieten; als de VN betrokken is bij een "grijze zone"-operatie, kunnen Japanse troepen deelnemen.

De Japanners verspilden weinig tijd om gebruik te maken van hun nieuwe militaire capaciteiten. In november 2016 stuurde Japan voor het eerst sinds de Tweede Wereldoorlog soldaten naar Zuid-Soedan met een mandaat dat geen van hun landgenoten in 70 jaar had verkregen: ze mochten geweld gebruiken om VN-personeel, burgers en zichzelf te beschermen.

In het licht van de oorlogsgeschiedenis van Japan verdienen al deze stappen in de richting van nationalisme en militarisme aandacht en bezorgdheid.

Tim Kelly, de defensie- en veiligheidsjournalist van *Reuters* in Tokio, zei: "Voor Japan is het eigenlijk een heel, heel grote stap, en een zeer groot stuk verwijderd van die zeven decennia van pacifisme."

De historische herinterpretatie maakte ook de weg vrij voor grotere veranderingen in de Japanse grondwet. Voor het eerst sinds de Tweede Wereldoorlog zou Japan binnenkort officieel als eerste kunnen toeslaan in geval het zich bedreigd voelt.

In het licht van de oorlogsgeschiedenis van Japan verdienen al deze stappen in de richting van nationalisme en militarisme aandacht en bezorgdheid.

Japan staat erom bekend weinig spijt te betuigen over zijn wreedheden in oorlogstijd.

Japan staat erom bekend weinig spijt te betuigen over zijn wreedheden in oorlogstijd.

Wat de bezorgdheid nog groter maakt, is het feit dat Japan erom bekend staat weinig spijt te betuigen over zijn wreedheden in oorlogstijd. Japan heeft ook in veel gevallen de geschiedenis herschreven om zijn eigen misdaden te bagatelliseren.

Het Japanse volk bezit veel uitzonderlijk nobele en bewonderenswaardige eigenschappen. Hun culturele en technologische

bijdragen hebben de menselijke ervaring voor miljoenen mensen over de hele wereld verrijkt. Maar als resultaat van historisch revisionisme kijkt een gevaarlijk aantal hedendaagse Japanners met trots naar de wreedheden in oorlogstijd.

Dit is een onheilspellende en zorgwekkende trend.

En wat nu?

In 1971, toen Japan nog steeds overtuigd pacifistisch was, voorspelde onderwijzer Herbert W. Armstrong dat het land zou ontwaken uit zijn naoorlogse sluimer en zou terugkeren naar een ontzaglijk militarisme. "Japan heeft vandaag geen militaire structuur", schreef hij. "Maar we mogen het feit niet uit het oog verliezen dat Japan economisch zo machtig is geworden dat het zeer snel een zeer machtig leger op zou kunnen bouwen" (*de Echte Waarheid*, maart 1971).

Decennialang had de voorspelling van de heer Armstrong voor veel geopolitiek-studenten alarmistisch kunnen klinken. Nu echter zien we dat nationalist en hardliner de pacifistische architectuur van Japan ontmantelen en een heropleving leiden van nationalisme, militarisme en keizeraanbidding die Japan tot een buitengewoon meedogenloze militaire machine maakten – en dus lijkt die voorspelling niet langer vergezocht. Het is duidelijk dat de voorspelling van de heer Armstrong juist was! Hoe kon hij dit weten?

Het oordeel van de heer Armstrong werd gebaseerd op specifieke Bijbelprofetieën. Journalisten vermelden soms het Bijbelse woord *Armageddon* dat in Openbaring 16:16 staat, maar er wordt zelden gesproken over "de koningen van het oosten", die in vers 12 van datzelfde hoofdstuk besproken worden. De Bijbel laat zien dat deze "koningen van het oosten" een gigantische alliantie van Aziatische naties zullen zijn die hun legers in de eindtijd zullen bundelen. Ze doen dit om het hoofd te bieden aan een ander machtsblok onder leiding van Duitsland. Openbaring 9:16 zegt dat het Aziatische leger zal bestaan uit maar liefst 200 miljoen soldaten.

Enkele specifieke details over hoe deze oosterse supermacht zich in de eindtijd zal vormen, zijn nog onbekend, maar de profetie is onmiskenbaar duidelijk over het feit dat het zal gebeuren. En hoewel het zal worden geleid door Rusland en China, specificeert Ezechiël 38:6 dat "Gomer" en "Togarma" deel zullen uitmaken van dit machtsblok en er hun militaire macht aan zullen lenen. Dit zijn oude namen voor de belangrijkste volkeren in het huidige Japan.

Deze profetieën zijn duizenden jaren geleden in de Bijbel opgetekend. En vandaag kunnen we zien dat de basis wordt gelegd voor hun vervulling! Gods machtige plan wordt uitgevoerd!

Tot nu toe is er nog steeds een vorm van vijandigheid en wantrouwen tussen Japan en China. Maar wat zouden de Japanners doen als ze zagen dat een grimmig verenigd Europees leger hun belangrijkste bondgenoot, de Verenigde Staten, vernietigde? Zouden ze afwachten en kijken of ze, alleen, deze woeste Europese macht zouden kunnen weerstaan? Of zou hun overlevingsdrang hen ertoe aanzetten hun geschil met China opzij te zetten en samen te werken met het Russisch-Chinese blok?

In een dergelijk scenario is het gemakkelijk om te zien dat hun overlevingsinstinct de Japanners ertoe zou bewegen om zich te vernederen tegenover de Chinezen en Russen en om hun ontluikende legermacht uit te lenen aan de Russisch-Chinese as. Ze zouden dit doen in de overtuiging dat de alliantie slechts tijdelijk zou zijn.

De Bijbel maakt duidelijk dat een Aziatische supermacht zeer spoedig zal opstaan, en hij vertelt ons dat de resulterende oorlog - mede dankzij de deelname van de Japanse oorlogsmachine - de meest verwoestende zal zijn die de mensheid ooit zal hebben moeten verduren.

De Bijbel maakt duidelijk dat een Aziatische supermacht zeer spoedig zal opstaan, en hij vertelt ons dat de resulterende oorlog - mede dankzij de deelname van de Japanse oorlogsmachine - de meest verwoestende zal zijn die de mensheid ooit zal hebben moeten verduren.

Christus beschreef de komende Derde Wereldoorlog met de woorden: "Want dan zal er een grote verdrukking zijn, zoals er niet geweest is vanaf het begin van de wereld, tot nu toe, en zoals er ook nooit meer zijn zal. En als die dagen niet ingekort werden, zou er geen vlees behouden worden,..." (Mattheüs 24:21-22).

Net zoals de heer Armstrong in het tijdschrift *De Echte Waarheid*, bericht *De Trompet* over Japanse pogingen tot

hermilitarisering, omdat elke poging hen een kleine stap dichterbij dat 200 miljoen man tellende leger. Elke stap van Japan om zijn leger te normaliseren, is een stap dichterbij dat ongekend gewelddadige conflict. Veel Bijbelpassages laten zien dat dit het bloedigste, meest verwoestende conflict in de geschiedenis zal zijn. De Japanse opmars naar militarisering wijst op een donkere toekomst.

Maar er is goed nieuws!

In Mattheüs 24 zegt Christus dat de wereldwijde oorlog aan het einde van dit tijdperk zo verwoestend zal zijn dat hij alle mensenlevens zou kunnen doden. Maar dan voegt Hij een essentieel detail toe in vers 22: "Maar die dagen zullen ingekort worden."

Wereldoorlog III zal worden afgebroken! Voordat de mens zijn laatste wapens afvuurt om zichzelf volledig te vernietigen, zal Jezus Christus het conflict onderbreken. Onmiddellijk na die tijd van ongekende dood en vernieling, zal Christus een nieuw tijdperk van ongekende vrede en voorspoed vestigen. Hij zal de aarde regeren als Koning der koningen en Heer der heren. Hij zal een tijdperk van wereldwijde vrede inluiden voor de volkeren van Japan en China en overal elders. Met betrekking tot dit toekomstige tijdperk van wereldwijde harmonie zegt Jesaja 2:4: "Geen volk zal tegen een ander volk het zwaard opheffen. Oorlog voeren zullen zij niet meer leren."

God belooft alle individuen te beschermen – Japanners, Chinezen, Amerikanen of welke andere nationaliteit dan ook - die zich bekeren en zich tot Hem wenden. En de hoop reikt verder dan alleen fysieke bescherming op korte termijn. God heeft een schitterend plan dat inhoudt dat ieder mens die ooit heeft geleefd, toegang tot eeuwige verlossing zal hebben.

Zal Japan opnieuw ten oorlog trekken?

Wat heeft het Japanse leger in het verleden gedaan? Wat doet het nu? Waar zou het in de toekomst toe in staat kunnen zijn? Japan heeft decennia lang afgezien van het opbouwen van een agressief leger, maar dat is nu aan het veranderen. Zou het grote Japanse volk, dat zo briljant is in het bouwen van machines, een nieuwe natie-vernietigende oorlogsmachine kunnen bouwen?

De Bijbel voorspelt dat Japan deel zal uitmaken van een mondiaal economisch blok (Jesaja 23), bondgenoot zal zijn van Aziatische giganten (Daniël 11), en zal botsen met een andere supermacht in de ergste wereldoorlog die de planeet ooit heeft meegemaakt (Openbaring 16). Lees De Opgaande Zon in het Oosten om de profetieën over Japan beter te begrijpen.